

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 265/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti LABAŠ s. r. o., Textilná 1, Košice, zastúpenej advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Klaudia Azariová, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/59/2013 a takto

rozhodol:

Sťažnosť obchodnej spoločnosti LABAŠ s. r. o. odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. apríla 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti LABAŠ s. r. o., Textilná 1, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/59/2013.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„... Dňa 07.06.2012 podal sťažovateľ na Okresnom súde Košice II návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 2.400,- € s príslušenstvom, a to proti odporcovi: spoločnosti ADAX SK s.r.o., so sídlom: Pražská 2, 040 12 Košice, [REDAKOVANÉ], v ktorom sťažovateľ uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške 2.000,- € a 400,- €. Tomuto konaniu bola pridelená sp. zn. 38 Rob/151/2012 a následne 32Cb/59/2013.

Dňa 27.09.2012 bol Okresným súdom Košice II vydaný platobný rozkaz sp. zn. 38Rob/151/2012, ktorý bol dňa 04.10.2012 doručený právnenému zástupcovi sťažovateľa a ktorým Okresný súd Košice II uložil odporcovi, spoločnosti ADAX SK s.r.o., aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 2.400,- €, úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.000,- € o 14.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 400,- € od 14.03,2012 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania v celkovej výške 405,32,- € pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 144,- € a z trov právneho zastúpenia v sume 261,32,- €, ktoré je odporca povinný zaplatiť v prospech právneho zástupcu sťažovateľa, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Následne dňa 04.01.2013 vydal Okresný súd Košice II Uznesenie sp. zn. 38Rob/151/2012-31, ktorým zrušil platobný rozkaz sp. zn. 38/151/2012 zo dňa 27.09.2012, z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Okresný súd Košice II výzvou sp. zn. 32Cb/59/2013-38 zo dňa 11.12.2014, doručenou právnenému zástupcovi sťažovateľa dňa 27.02.2015, čo je viac ako 2 roky od doručenia Uznesenia o zrušení platobného rozkazu vyzval sťažovateľa, aby sa v lehote 15

dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy písomne vyjadril, či súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania.“

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a základné právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32Cb/59/2013 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32Cb/59/2013 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 5.000,00 EUR (päť tisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu vyplatiť sťažovateľovi na účet právneho zástupcu sťažovateľa.

4. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov konania v sume 355,72 € (slovom tristopäťdesiatpäť eur a sedemdesiatdva centov), ktoré je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu [REDACTED] a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 391/06).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 32 Cb/59/2013, predmetom ktorého je zaplatenie sumy 2 400 eur s prísl. z titulu náhrady škody, dochádza k zbytočným prieťahom. Sťažovateľka argumentuje tým, že do dnešného dňa vec nie je právoplatne rozhodnutá. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/59/2013, je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd je toho názoru, že dĺžka namietaného konania vedeného na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/59/2013 predstavuje hraničný charakter a intenzitu, aby bolo možné uvažovať o zásahu do základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že dosiaľ neuplynula dostatočná doba na to, aby bolo možné konštatovať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže tento v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Z uvedeného vyplýva, že výroky, ktorých sa sťažovateľka domáhala priznania primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom, sú viazané na vyhovie sťažnosti vo veci samej, teda na výrok ústavného súdu o porušení základných práv, ktoré sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala, orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd odmietol sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní, označenými návrhmi sa už nezaoberal.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už na jej predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd zároveň považuje za potrebné podotknúť, že v prípade, ak by v budúcnosti nedošlo k náprave a v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 32 Cb/59/2013 by dochádzalo k zbytočným prieťahom, a tým k porušeniu ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bude mať sťažovateľka k dispozícii možnosť podať sťažnosť na ústavnom súde za obvyklých podmienok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 9. júna 2015